(1141) "भडि परिभाषणे" (I-भ्वादिः-273. सक. सेट्. आत्म.)

'परितो भाषणम्=परिभाषणम्।' इति स्वाम्यादयः। "— 'यः सनिन्द उपालम्भस्तत्र स्यात् परिभाषणम्।' (अमरकोशे 1-6-14) इति निघण्टुः।" इति मा. धा. वृत्तिः।

'कल्याणे भण्डयेद् भण्डेः, परिहासे तु भण्डते।' (श्लो. 89) इति देवः। [अ] भण्डकः-ण्डिका, भण्डकः-ण्डिका, बिभण्डिषकः-षिका, बाभण्डकः-ण्डिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठतिवत् (149) ज्ञेयानि। [1]भण्डनः, [2]भाण्डम्, [3]भण्डिलः[A]।

(1142) "भडि कल्याणे" (X-चुरादिः-1588. सक. सेट्. उभ.)

इदित्करणात् णिचो वैकल्पिकत्वम्।

'कल्याणे भण्डयेद् भण्डेः परिहासे तु भण्डते।' (श्लो. 89) इति देवः। भण्डकः-ण्डिका, बिभण्डयिषकः-षिका, भण्डकः-ण्डिका, बिभण्डिषकः-षिका, बाभण्डकः-ण्डिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि चौरादिककुण्ठयतिवत् (210) ज्ञेयानि। कर्तरि क्तप्रत्यये [B]सुभण्डितः इति भवति।

(1143) "भण शब्दे" (I-भ्वादिः-447. अक. सेट्. पर.)

भाणकः-णिका, भाणकः-णिका, बिभणिषकः-षिका, बम्भणकः-बंभणकः-

---

1. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति ताच्छीलिके युचि रूपमेवम्।
2. भण्डते इति भण्डः। पचाद्यच्। भण्ड एव भाण्डम्=पात्रादिकम्। स्वार्थिकेऽणि रूपमेवम्।
3. बाहुलकात् औणादिके इलच्प्रत्यये रूपमेवम्। भण्डिलः=दूतः।

A. 'स भण्डिलो भोजनृपालपिण्डभुक् प्रमुण्डितांस्तत्र जनानतुण्डकान्॥' धा.का.1.36.

B. 'बर्हादिमण्डितसुभण्डितविग्रहोऽसौ
प्रच्छर्दितः किल बकेन च पुस्तितार्तिः।' धा. का. 3. 20.

[अ] यद्यपि, 'कल्याणे भण्डयेद् भण्डेः, परिहासे तु भण्डते।' इति देवश्लोकः क्वचित् देवकोशेषु नोपलभ्यते, पुरुषकारेऽपि न व्याख्यातः। तथापि, '—परिहासे' इति देवः।' इति माधवधातुवृत्तिवाक्यात्, क्वचित् कोशे मुद्रितत्वाच्चास्माभिरपीहोपात्तः इति ज्ञेयम्।